

(ร่าง)ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย
ตามกฎกระทรวง พ.ศ.2561

กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับ
 หน่วยงานสนับสนุน หลักสูตร และคณะ และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับสถาบัน จำนวน 15 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบในการ ประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัย	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
1. ผลลัพธ์ผู้เรียน	1.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมิน คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของทุก คณะ/วิทยาลัยในมหาวิทยาลัย
	1.2 ผลงานของนักศึกษาระดับปริญญา ตรีที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินผลงาน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับการ ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของทุกคณะ/วิทยาลัย
	1.3 ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จ การศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับ การตีพิมพ์หรือเผยแพร่	คะแนนของผลงานของนักศึกษาและ ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
	1.4 ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จ การศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับ การตีพิมพ์หรือเผยแพร่	คะแนนของผลงานของนักศึกษาและ ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
2. การวิจัย	2.1 ระบบและกลไกการบริหารและ พัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	2.2 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำ	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินผลงาน วิชาการของอาจารย์ประจำของคณะ/ วิทยาลัยและหน่วยงานที่มีอาจารย์ประจำ สังกัดอยู่
	2.3 ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของ อาจารย์ที่สร้างนวัตกรรมที่สอดคล้อง กับการพัฒนาท้องถิ่นและโจทย์การ พัฒนาประเทศ/แก้ไขปัญหาของ ท้องถิ่น/ปัญหาระดับชาติ	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินผลงาน วิชาการของอาจารย์ประจำของคณะ/ วิทยาลัยและหน่วยงานที่มีอาจารย์ประจำ สังกัดอยู่
	2.4 จำนวนโครงการวิจัยรับใช้สังคมที่เกิด จากความร่วมมือองค์กรภาคีเครือข่าย	จำนวนโครงการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น
3. การบริการวิชาการ	3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	3.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของ ผู้รับบริการต่อการให้บริการวิชาการ	คะแนนการประเมินความพึงพอใจของ ผู้รับบริการต่อการให้บริการวิชาการของ ทุกกลุ่มที่รับการประเมิน
4. ศิลปวัฒนธรรมและ ความเป็นไทย	4.1 ระบบและกลไกศิลปวัฒนธรรมและ ความเป็นไทย	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัย	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
5. บริหารจัดการ	5.1 ผลการบริหารงานของคณะ	คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินการบริหารของทุกคณะ/วิทยาลัย
	5.2 การบริหารของมหาวิทยาลัยเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจและเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
	5.3 ระบบการบริหารและพัฒนาบุคลากร	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	5.4 ระบบการบริหารงานการประกันคุณภาพ	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ

องค์ประกอบที่ 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิตหรือการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่างๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพ ความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น มาะบากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็งมีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่าและรักความเป็นไทย ร่วมมือรวมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี
3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)
4. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 กระทรวงศึกษาธิการ
6. กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กระทรวงศึกษาธิการ
7. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
8. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558 กระทรวงศึกษาธิการ
9. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 กระทรวงศึกษาธิการ
10. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 คณะกรรมการการอุดมศึกษา
11. แนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ พ.ศ.2561 คณะกรรมการการอุดมศึกษา
12. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF : HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้

จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1	คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2	ผลงานของนักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3	ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ตัวบ่งชี้ที่ 1.4	ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.2 ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้านคือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบและ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลการเรียนรู้จากบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิตในแต่ละหลักสูตรของคณะ/วิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัยเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของทุกคณะ/วิทยาลัยในมหาวิทยาลัย

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

ผลรวมของคะแนนผลการประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของทุกคณะ/วิทยาลัย
จำนวนคณะ/วิทยาลัยทั้งหมดในมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ผลงานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาตรี ในการจัดการเรียนจะต้องมีกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-Base Learning) เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ควบคู่กับการทำกิจกรรม (Activity-base Learning) มีการกำหนดผลลัพธ์ที่ผู้เรียนควรจะได้หรือควรจะเป็นหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนซึ่งจะต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าเมื่อเรียนวิชานี้จบไปแล้วจะสามารถทำอะไรได้บ้าง จากนั้นจึงออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อมุ่งไปสู่ผลลัพธ์นั้นรวมถึงการให้ผู้เรียนได้สรุปทบทวนการเรียนรู้ (Reflection) อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และต้องมีการประเมินผลหรือประเมินผลลัพธ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาตนเอง และเพื่อให้อาจารย์ผู้สอนได้ทราบว่าวิธีการที่ใช้มีผลหรือไม่ ถ้าไม่ได้ผลหรือได้ผลน้อย ก็ต้องปรับวิธีการให้ได้ผลมากขึ้นในครั้งต่อไป ตัวบ่งชี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี เพื่อแสดงให้เห็นว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีได้สร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ซึ่งผลงานอยู่ในรูปแบบผลงานที่ได้รับการอ้างอิงหรือใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ผลงานวิจัยหรือผลงานวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ระดับชาติหรือนานาชาติตามเกณฑ์ กพอ. กำหนด ผลงานที่ได้รับรางวัลหรือการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัยเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินผลงานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของทุกคณะ/วิทยาลัยในมหาวิทยาลัย

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

ผลรวมคะแนนผลการประเมินผลงานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของทุกคณะ/วิทยาลัย
จำนวนคณะ/วิทยาลัยทั้งหมดในมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ = $\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{40} \times 5$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.10	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.20	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ.หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่ง

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
	ไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ.หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ

1. ผลงานวิจัยที่มีเพื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับตัวบ่งชี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์
2. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมินนั้นๆ
3. ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาเอกเป็นการศึกษาในระดับสูงจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัย เพื่อหาประเด็นความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นประโยชน์ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

- คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

- แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{80} \times 5$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปและแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ.หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
1.00	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ.หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ

1. ผลงานวิจัยที่มีชื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับตัวบ่งชี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ผลงานทางวิชาการของอาจารย์
2. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมินนั้นๆ
3. ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัยและนวัตกรรม

มหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัยที่เป็นการสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรมหรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชน และประเทศ ผลลัพธ์ของการวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาสมูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ ชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579)
3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)
4. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 กระทรวงศึกษาธิการ
6. กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กระทรวงศึกษาธิการ
7. ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
8. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้

จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2	ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3	ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ที่สร้างนวัตกรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นและโจทย์การพัฒนาประเทศ/แก้ไขปัญหาของท้องถิ่น/ปัญหาระดับชาติ
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4	จำนวนโครงการวิจัยรับใช้สังคมที่เกิดจากความร่วมมือองค์กรภาคีเครือข่าย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของสถาบันให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัยการสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
2. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการวิจัย หรือหน่วยวิจัย หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัย
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัย
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัย เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (Visiting Professor)
3. จัดสรรงบประมาณของมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
4. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
5. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องนักวิจัย/อาจารย์ที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 2.2 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ

ชนิดของบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ SCOPUS หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานที่ทำร่วมกับภาคอุตสาหกรรมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีการคิดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัยเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยของทุกคณะ/วิทยาลัยและหน่วยงานที่มีอาจารย์ประจำสังกัดอยู่ในมหาวิทยาลัย

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

ผลรวมของคะแนนผลการประเมินของผลงานวิชาการของทุกคณะ/วิทยาลัยและหน่วยงานที่มีอาจารย์ประจำสังกัดอยู่
จำนวนคณะ/วิทยาลัยและหน่วยงานที่มีอาจารย์ประจำสังกัดอยู่ทั้งหมดในมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ 2.3 ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ที่สร้างนวัตกรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นและโจทย์การพัฒนาประเทศ/แก้ไขปัญหาของท้องถิ่น/ปัญหาระดับชาติ

ชนิดของบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สร้างนวัตกรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นและโจทย์การพัฒนาประเทศหรือแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นหรือปัญหาระดับชาติเป็นข้อมูลที่สำคัญที่แสดงให้เห็นว่าอาจารย์และนักวิจัยได้สร้างสรรค์การวิจัยเพื่อท้องถิ่นในการขับเคลื่อนพันธกิจด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนสังคมให้เข้มแข็งตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย “บัณฑิตจิตอาสา พัฒนาท้องถิ่น” โดยนวัตกรรมเป็นสิ่งใหม่ที่เกิดจากการใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่มีประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม แบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) นวัตกรรมด้านผลิตภัณฑ์ (Product Innovation) 2) นวัตกรรมด้านบริการ (Service Innovation) 3) นวัตกรรมด้านกระบวนการผลิต (Business Process) และ 4) รูปแบบธุรกิจใหม่ (Business Model Innovation)

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัยเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ที่สร้างนวัตกรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นและโจทย์การพัฒนาประเทศ/แก้ไขปัญหาของท้องถิ่น/ปัญหาระดับชาติของทุกคณะ/วิทยาลัยและหน่วยงานที่มีอาจารย์ประจำสังกัดอยู่ในมหาวิทยาลัย

สูตรการคำนวณ

คะแนน
ที่ได้ =

ผลรวมของคะแนนผลการประเมินของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ที่สร้างนวัตกรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นและโจทย์การพัฒนาประเทศ/แก้ไขปัญหาของท้องถิ่น/ปัญหาระดับชาติของทุกคณะ/วิทยาลัยและหน่วยงานที่มีอาจารย์ประจำสังกัดอยู่
--

จำนวนคณะ/วิทยาลัยและหน่วยงานที่มีอาจารย์ประจำสังกัดอยู่ทั้งหมดในมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ 2.4 จำนวนโครงการวิจัยรับใช้สังคมที่เกิดจากความร่วมมือองค์กรภาคีเครือข่าย

ชนิดของบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์การประเมิน

จำนวนโครงการวิจัยรับใช้สังคมที่เกิดจากความร่วมมือองค์กรภาคีเครือข่ายที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นใน ปีงบประมาณที่รับการประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1-4 โครงการ	5-6 โครงการ	7-8 โครงการ	9 โครงการ	มากกว่า 9 โครงการ

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

มหาวิทยาลัยให้บริการวิชาการเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579)
3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)
4. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 กระทรวงศึกษาธิการ
6. กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กระทรวงศึกษาธิการ
7. แผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)

ตัวบ่งชี้

จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการต่อสังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ผลประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการต่อสังคม

ชนิดตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยให้บริการวิชาการที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ตามจุดเน้นหรืออัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และมีผลลัพธ์ของการบริการวิชาการที่จะนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนของชุมชนและท้องถิ่น โดยมีกำกับติดตามผลการบริการวิชาการอย่างเป็นระบบ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มหาวิทยาลัยมีการกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ในการเลือกชุมชนเป้าหมาย และมีการจัดทำแผนบริการวิชาการ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและท้องถิ่น ตามจุดเน้นหรืออัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยมีการกำกับดูแลกระบวนการให้บริการวิชาการโดยให้ทุกคณะมีส่วนร่วมในการดำเนินการในกิจกรรมที่สร้างประโยชน์แก่ชุมชน และท้องถิ่น ตามความเชี่ยวชาญของคณะและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
3. มหาวิทยาลัยมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน และท้องถิ่น
4. มหาวิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการกับการบริการวิชาการ เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน และท้องถิ่น
5. มหาวิทยาลัยมีการดำเนินการให้บริการวิชาการเพื่อพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
6. มหาวิทยาลัยมีการกำกับติดตามผลการบริการวิชาการอย่างเป็นระบบ โดยมีการเสนอต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ผลประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการวิชาการ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการวิชาการจะสามารถสะท้อนได้ว่าในแต่ละมหาวิทยาลัยได้มีการกำกับติดตามการบริการวิชาการอย่างต่อเนื่องโดยคำนึงถึงการใช้นวัตกรรมเพื่อตอบสนองโจทย์การพัฒนาสนับสนุนให้ชุมชนสร้างสังคมคุณภาพรองรับโอกาสและความท้าทายในอนาคต

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการวิชาการของชุมชนที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

ผลรวมของคะแนนการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการวิชาการของมหาวิทยาลัย
จำนวนผู้รับบริการที่ประเมินทุกกลุ่ม

องค์ประกอบที่ 4 ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งในพันธกิจสำคัญของการศึกษาในมหาวิทยาลัย มีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการ ซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579)
3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)
4. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 กระทรวงศึกษาธิการ
6. กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กระทรวงศึกษาธิการ
7. แผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)

ตัวบ่งชี้

จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้ 4.1 ระบบและกลไกศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความ ภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

เกณฑ์การประเมิน

1. มีการกำหนดนโยบายและทิศทางการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และความเป็นไทย เพื่อ การธำรงรักษา สืบสาน ศิลปวัฒนธรรมไทย หรือการพัฒนาต่อยอดและสร้างคุณค่าใหม่ ตามจุดเน้นและอัต รลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
2. จัดทำแผนด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
3. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และประเมิน ความสำเร็จของตัวบ่งชี้ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
4. จัดบริการทางวิชาการ โครงการหรือกิจกรรมที่เป็นการสืบสาน ถ่ายทอดประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทยตามอัตลักษณ์ของชุมชน ท้องถิ่น เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับการพัฒนาทั้งด้าน ความรู้และการประพฤติตนให้เหมาะสม เกิดสุนทรียทางศิลปวัฒนธรรม ความรักและภูมิใจในความเป็นไทย
5. มีฐานข้อมูลหรือการบริการ หรือแหล่งการเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ เพื่อให้ บุคคลทั่วไปมาใช้บริการได้ และเป็นฐานรากที่เข้มแข็งในสังคมท่ามกลางวัฒนธรรมที่หลากหลาย สร้างจุดยืนทาง วัฒนธรรมให้กับประเทศ
6. ทุกคณะจัดทำหลักสูตรหรือการจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม ในด้านศิลปวัฒนธรรม และ ประวัติศาสตร์ เพื่อให้สามารถสร้างโอกาส มูลค่าเพิ่ม โดยนำจุดเด่นของอัตลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณี มาสร้างคุณค่าใหม่หรือความได้เปรียบเชิงแข่งขันให้กับประเทศบนฐาน แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์จากศิลปวัฒนธรรม สามารถประยุกต์และผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดรับกับสังคมโลกสมัยใหม่

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1-2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 5 บริหารจัดการ

มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการเพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการที่หลากหลายของประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม สถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบันอุดมศึกษาตลอดจนมีการบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยืดหยุ่นคล่องตัว โปร่งใสและตรวจสอบได้ และมีระบบประกันคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการจัดการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และมหาวิทยาลัย มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการกำกับให้การจัดการศึกษาและการดำเนินงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา รอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่นๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา
2. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579)
3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)
4. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 กระทรวงศึกษาธิการ
6. กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กระทรวงศึกษาธิการ
7. แผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)
8. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงานประมาณ
9. เกณฑ์การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)

ตัวบ่งชี้

จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	ผลการบริหารงานของคณะ
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	การบริหารของมหาวิทยาลัยเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3	ระบบการบริหารและพัฒนาบุคลากร
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4	ระบบการบริหารงานการประกันคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ 5.1 ผลการบริหารงานของคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของคณะจะสามารถสะท้อนได้ว่าในแต่ละสถาบันได้มีการกำกับ ติดตาม และ สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์ มาตรฐานที่เกี่ยวข้องและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละ พันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของการประเมินผลการบริหารงานของทุกคณะ/วิทยาลัย

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

ผลรวมคะแนนเฉลี่ยของการประเมินผลการบริหารงานของทุกคณะ/วิทยาลัย
จำนวนคณะ/วิทยาลัยทั้งหมดในมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ 5.2 การบริหารของมหาวิทยาลัยเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบัน ตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยง การจัดการความรู้ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์การประเมิน

1. ผู้บริหารมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย และแผนกลยุทธ์ในกำหนดทิศทางการดำเนินงาน มีการนำข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการวางแผนและการประเมินผลลัพธ์ มีแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์ มีการประเมินความสำเร็จของแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงาน

2. ผู้บริหารมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายและแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติแก่บุคลากร ผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของมหาวิทยาลัย ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เว็บไซต์ และสื่อสิ่งพิมพ์

3. มหาวิทยาลัยมีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยและดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม

4. มหาวิทยาลัยมีการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน

5. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยมีการดำเนินการจัดการความรู้ตามระบบ โดยความรู้ที่ได้เกิดจากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลภายในองค์กร ถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูด หรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ ประสบการณ์ แนวความคิด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 5.3 ระบบการบริหารและพัฒนาบุคลากร

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคุณภาพอย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยรวม รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคุณภาพและบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีการกำกับติดตามแผนการบริหารและการพัฒนาคุณภาพและบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคุณภาพและบุคลากรสายสนับสนุน
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคุณภาพ และบุคลากรสายสนับสนุน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1-2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ระบบกำกับและการประกันคุณภาพ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีหน้าที่กำกับดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรและคณะโดยมีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนดสะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของมหาวิทยาลัย
2. กำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในตามระบบและกลไกที่มหาวิทยาลัยกำหนด ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ
3. มีคณะกรรมการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 2 และรายงานผลการติดตามให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา
4. นำผลการประเมินคุณภาพหลักสูตร คณะ และมหาวิทยาลัยที่ผ่านการพิจารณาของกรรมการระดับมหาวิทยาลัยเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา
5. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยมาปรับปรุงผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ